

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/91/2013
Identifikačné číslo spisu:	3013200390
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3013200390.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Z.P., bytom D. XXXX/XXX, S. C., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX-III zo dňa 14.3.2013, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/135/2013-24 zo dňa 16. septembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/135/2013-24 zo dňa 16. septembra 2013 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX-III zo dňa 14.3.2013, ktorým odporkyňa podľa § 65, § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o sociálnom poistení) priznala navrhovateľovi starobný dôchodok v sume 344,00 EUR mesačne od 2.3.2013. Krajský súd zároveň nepriznal odporkyni náhradu trov konania.

Krajský súd vo svojom odôvodnení uviedol, že pokiaľ navrhovateľ namietal nízky starobný dôchodok, odporkyňa pri výpočte sumy starobného dôchodku vychádzala z evidenčných listov dôchodkového poistenia, zabezpečenia zamestnávateľov, zhodnotenia všetkých dôb poistenia nachádzajúcich sa v ústrednej evidencii odporkyne. Konkrétnu výšku dávky nie je možné ovplyvniť, lebo sa k nej dospelo podľa právnych predpisov platných v čase vydania napadnutého rozhodnutia a skutočností uvedených v žiadosti navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku. K námietke, že mu bol nesprávne vypočítaný invalidný dôchodok krajský súd uviedol, že rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku navrhovateľ nenapadol opravným prostriedkom, čím deklaroval, že s jeho výškou súhlasil.

Krajský súd preto dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie zodpovedá zákonu. Odporkyňa pri jeho vydávaní nepochybila, pretože ho vydala na podklade predložených a dostupných dôkazov.

Rozhodnutie je zrozumiteľné, logické, dostatočne odôvodnené, a preto aj súdom preskúmateľné. Námietky navrhovateľa neodôvodňujú nesprávnosť rozhodnutia v jeho dôchodkových nárokoch, lebo žiadnym spôsobom nedokladuje a nepreukazuje ich prípadnú zmenu, sú len všeobecného charakteru. Finančná či sociálna situácia navrhovateľa nemá vplyv na posudzovanie sumy starobného dôchodku. Pokiaľ by v budúcnosti preukázal nové, konkrétne okolnosti majúce vplyv na jeho dôchodkovú dávku, odporkyňa by bola povinná vo veci konať a vydať zmenové rozhodnutie.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že výška mzdových bodov v rozhodnutí Sociálnej poisťovne nebola vypočítaná správne, nakoľko je presvedčený, že starobný dôchodok bol vypočítaný z dôchodkovej hodnoty, ktorá bola už v rozhodnutí o invalidnom dôchodku z r. 2009 vypočítaná nesprávne. Invalidný dôchodok mu bol priznaný z nesprávnych rokov, nakoľko mu mala byť priznaná hodnota z posledných desiatich rokov a nie zo všetkých odpracovaných rokov, prípadne mali byť brané do úvahy náhradné roky. Z tohto nesprávneho výpočtu vychádzali aj v rozhodnutí o starobnom dôchodku a krajský súd toto rozhodnutie odporkyne potvrdil. V rozsudku súd neoboznámil s jeho výpoveďou a nebral ju na vedomie. Preto žiadal o prešetrenie uvedenej veci. Zároveň žiadal o pojednávanie v uvedenej veci.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody uvedené v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Súd prvého stupňa podľa jej názoru správne zistil skutkový stav veci a na jeho základe náležite právne posúdil vec. Námietky navrhovateľa sú totožné s námietkami uvedenými v opravnom prostriedku, pričom k predmetu sporu bolo zo strany odporkyne podané písomné vyjadrenie zo dňa 16.5.2013, na ktorom trvá. Navrhovala preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 30. júna 2015 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

Podľa § 66 ods. 1 zákona o sociálnom poistení suma starobného dôchodku sa určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty; § 63 ods. 1 tretia veta a štvrtá veta platia rovnako.

Podľa § 63 ods. 1 zákona o sociálnom poistení priemerný osobný mzdový bod na určenie sumy dôchodkovej dávky sa určí ako podiel súčtu osobných mzdových bodov dosiahnutých v jednotlivých kalendárnych rokoch rozhodujúceho obdobia a obdobia dôchodkového poistenia v rozhodujúcom období, ak tento zákon neustanovuje inak. Priemerný osobný mzdový bod sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta nahor. Na účely určenia obdobia dôchodkového poistenia sa získané dni dôchodkového poistenia prepočítavajú na roky, ak tento zákon neustanovuje inak. Obdobie dôchodkového poistenia sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta nahor.

Podľa § 63 ods. 6 zákona o sociálnom poistení rozhodujúce obdobie na zistenie priemerného osobného mzdového bodu sú kalendárne roky pred rokom, v ktorom boli splnené podmienky nároku na dôchodkovú dávku, s výnimkou kalendárnych rokov pred 1. januárom 1984, ak tento zákon neustanovuje inak. Z rozhodujúceho obdobia sa vylučujú obdobia, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 62 ods. 2 prvej vety alebo § 255 ods. 3 prvej vety, alebo obdobie dôchodkového poistenia, za ktoré nemožno určiť osobný mzdový bod, ak tieto obdobia trvali celý kalendárny rok.

Odporkyňa napadnutým rozhodnutím priznala navrhovateľovi starobný dôchodok v sume 344 Eur mesačne. Odporkyňa rozhodla v súlade s § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, pričom navrhovateľ dosiahol dôchodkový vek dovŕšením 62 rokov veku dňa 2.3.2013 a k tomuto dátumu získal 16 311 dní (44 rokov a 251 dní) obdobia dôchodkového poistenia. Boli zhodnotené všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia. Suma starobného dôchodku bola určená podľa § 66 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Rozhodujúce obdobie sa určilo ako kalendárne roky pre rok, v ktorom boli splnené podmienky nároku na dôchodok, 1984 až 2012, pričom tu nepatria kalendárne roky pred 1.1.1984, ani kalendárne roky, počas ktorých poistenec získal 365 resp. 366 dní náhradnej doby, doby štúdia, doby výkonu civilnej služby, obdobia poberania invalidného dôchodku po 31.12.2007, za ktoré nemožno určiť osobný mzdový bod. Hodnota priemerného osobného mzdového bodu bola vypočítaná na sumu 0,7236, preto bol na výpočet dôchodku použitý priemerný osobný mzdový bod 0,7439, z ktorého bol vypočítaný invalidný dôchodok, pretože je vyšší. Suma starobného dôchodku tam bola vypočítaná ako súčin priemerného osobného mzdového bodu (0,7439), obdobia dôchodkového poistenia (44,6877) a aktuálnej dôchodkovej hodnoty (10,0098), čo je 332,80 Eur. Následne bola táto suma zvýšená podľa § 82 a § 293c zákona o sociálnom poistení na sumu 344 Eur.

Je teda zrejme z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporkyňa vychádzala, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je potrebné potvrdiť.

Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhovelo. Navrhovateľ nepredložil v odvolacom konaní dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval.

Suma starobného dôchodku navrhovateľa bola určená podľa § 66 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, a to ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty.

Správny orgán vyhodnotil správne a v súlade s § 63 ods. 6 zákona o sociálnom poistení obdobie, ktoré je pre výpočet starobného dôchodku rozhodujúcim obdobím. Takisto osobné mzdové body sú podľa názoru odvolacieho súdu určené správne a v súlade so zákonom o sociálnom poistení, čo vyplýva aj z osobného listu dôchodkového poistenia, ktorý je súčasťou rozhodnutia o priznaní starobného dôchodku.

Námietky navrhovateľa týkajúce sa rozhodnutia o invalidnom dôchodku navrhovateľa sú v tomto konaní bezpredmetné, nakoľko toto rozhodnutie je právoplatné a ani nebolo napadnuté opravným prostriedkom. Takisto skutočnosť, že v odôvodnení krajského súdu sa nenachádza prepis výpovede navrhovateľa, nemá vplyv na správnosť tohto rozsudku, nakoľko jeho výpoveď je zaznamenaná v zápisnici z pojednávania a je zrejme, že krajský súd sa ňou zaoberal a na námietky v nej uvedené v rozsudku reagoval.

Sociálna poisťovňa musí pri výpočte výšky dôchodku vychádzať z platných právnych predpisov. Pochybnosti navrhovateľa o správnosti výpočtu sumy jeho starobného dôchodku sú vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní.

Námietky navrhovateľa sú preto nedôvodné. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa

názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky, a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.